



TRANH TRUYỀN
LỊCH SỬ VIỆT NAM

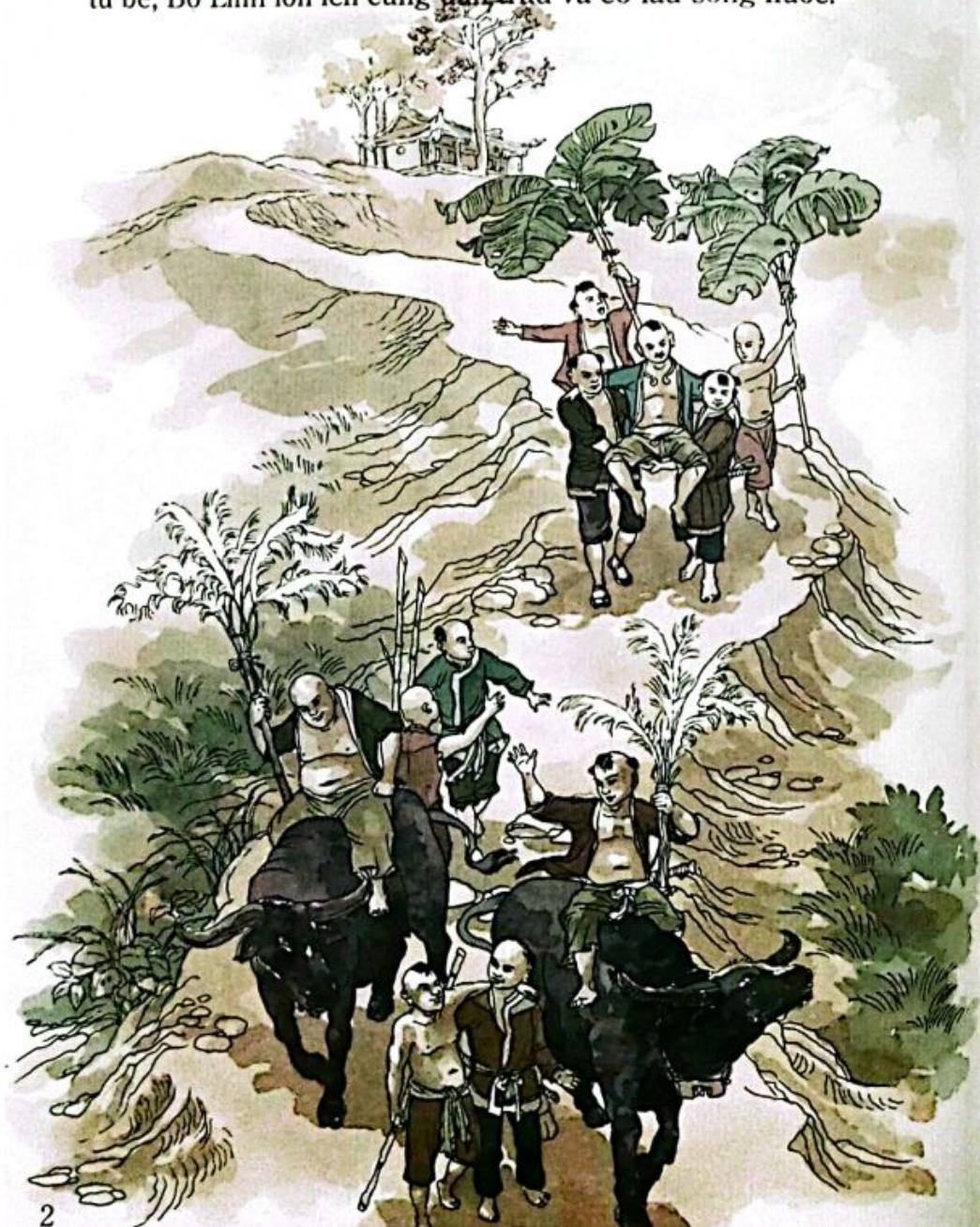
ĐÌNH BỘ LĨNH

Nam Việt
Tạ Huy Long



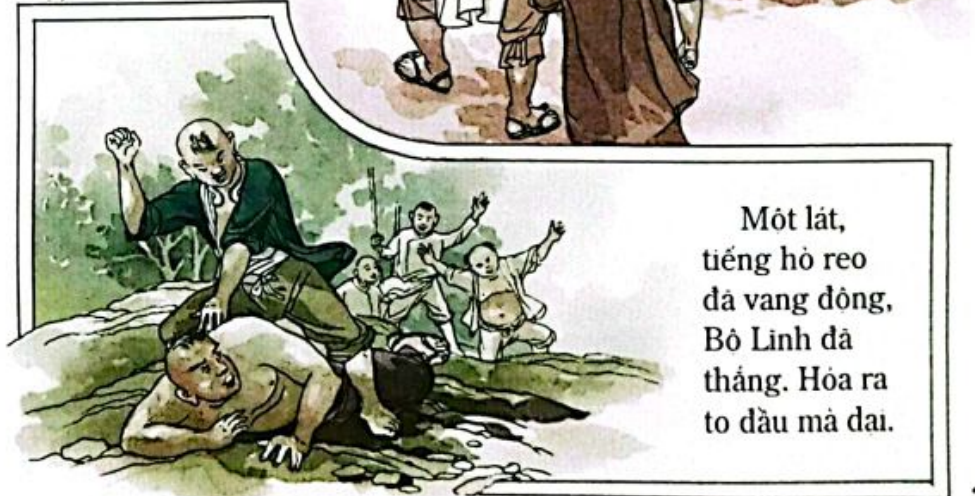
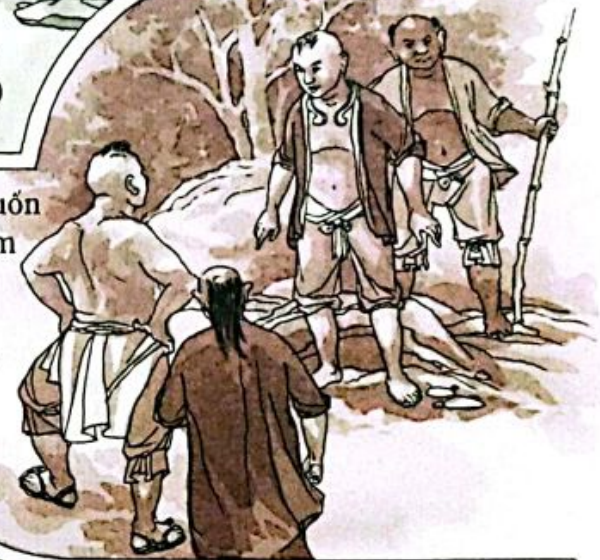
NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Bô Linh là người động Hoa Lư, một vùng núi sông kì thú. Cha là Đinh Công Trứ vâng lệnh Ngô Vương vào giữ chức thứ sử Hoan Châu, rồi mất ở đó. Người mẹ họ Đàm tần tảo nuôi con. Mồ côi cha từ bé, Bô Linh lớn lên cùng đàn trâu và cỏ lau sông nước.

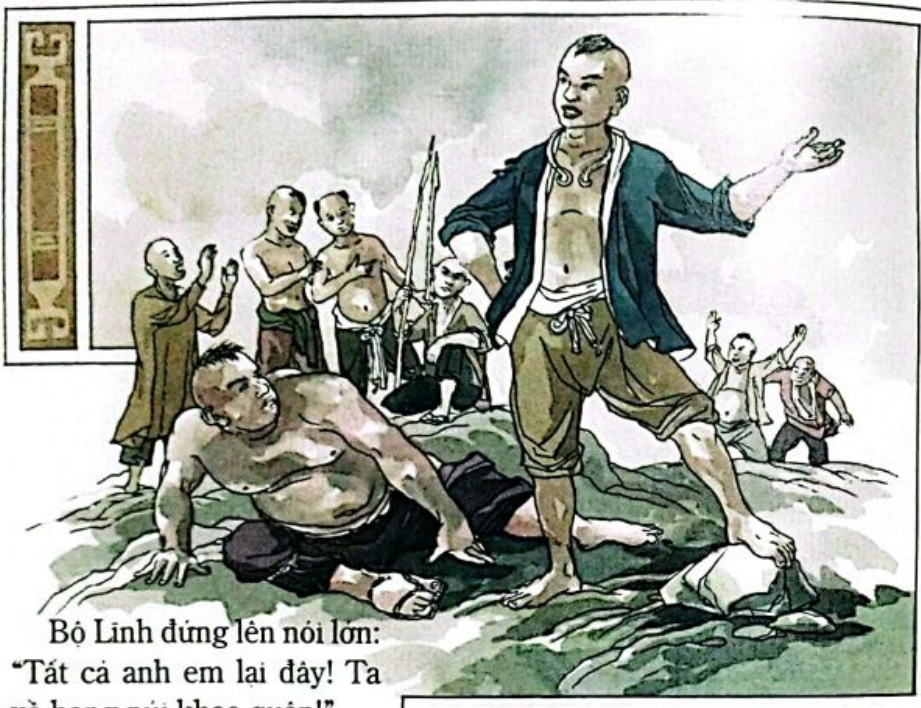


Hồi ấy Bô Linh thường rủ bạn bè tập trận giả. Một hôm được tin: "Bọn trai sách (làng) bên đang đến."

Hóa ra trai làng bên muốn so tài, ai thắng sẽ được làm chủ tương. Tuy bé người hơn câu đầu đàn bên kia, nhưng Bô Linh không do dự, nhân lời do sức.



Một lát, tiếng hò reo đã vang động. Bô Linh đã thắng. Hóa ra to dầu mà dai.



Bộ Linh đứng lên nói lớn:
“Tất cả anh em lại đây! Ta
về hang núi khao quán!”

Đoàn trẻ chân trâu rầm
rập đi theo: “Bộ Linh hơn
người, dáng mặt làm chủ
tướng.”



Vào lúc Bộ
Linh đang cò
lau tập quân ở
Hoa Lư, là lúc
Ngô Quyền
đại thắng
quân Nam
Hán trên sông
Bạch Đằng.

Năm 939,
Ngô Quyền xưng
vương đóng đô ở
Cổ Loa.

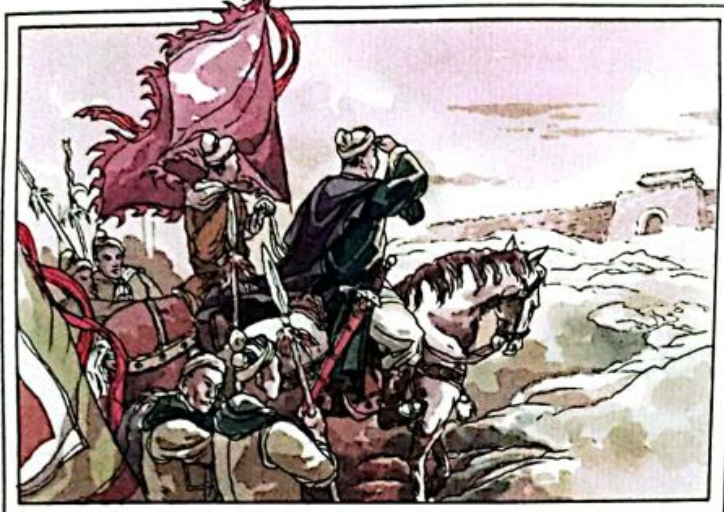
Năm tháng thanh bình chưa
được bao lâu, cò tin sét đánh:
Ngô Vương Quyền
mất ở Cổ Loa. Dương
Tam Kha tiến ngôi
vua, tự xưng là
Bình vương.

Bấy giờ nhà Nam
Hán đang lục đục,
song chúng vẫn
nuôi dã tâm
muốn xâm
chiếm nước ta.

Khi ấy trong
nước Thổ hào nổi
lên chiếm giữ mỗi
người một vùng.
Đất nước đứng
trước thảm cảnh
huynh đệ tương tàn.

Đau lòng vì cảnh đất
nước loạn li, Bộ Linh họp
bè bạn lại nói: "Trai thời
loan không thể khoanh tay
ngồi một xó mà nhìn."

Nghe tin
Đinh Bộ Linh
rầm rộ dẫn
quân, cả
châu Đại
Hoàng nào
nức kéo theo.



Bảy giờ
trung vùng
chỉ có Sách
Bông do
Đinh Dư
chiếm giữ, Bộ
Linh đem
quân đến
thuyết phục.

Đinh Dư
nghe tin liền
quát: "Thằng
Bộ Linh này
láo thật, nó
dám đánh lại
cả chủ nó."

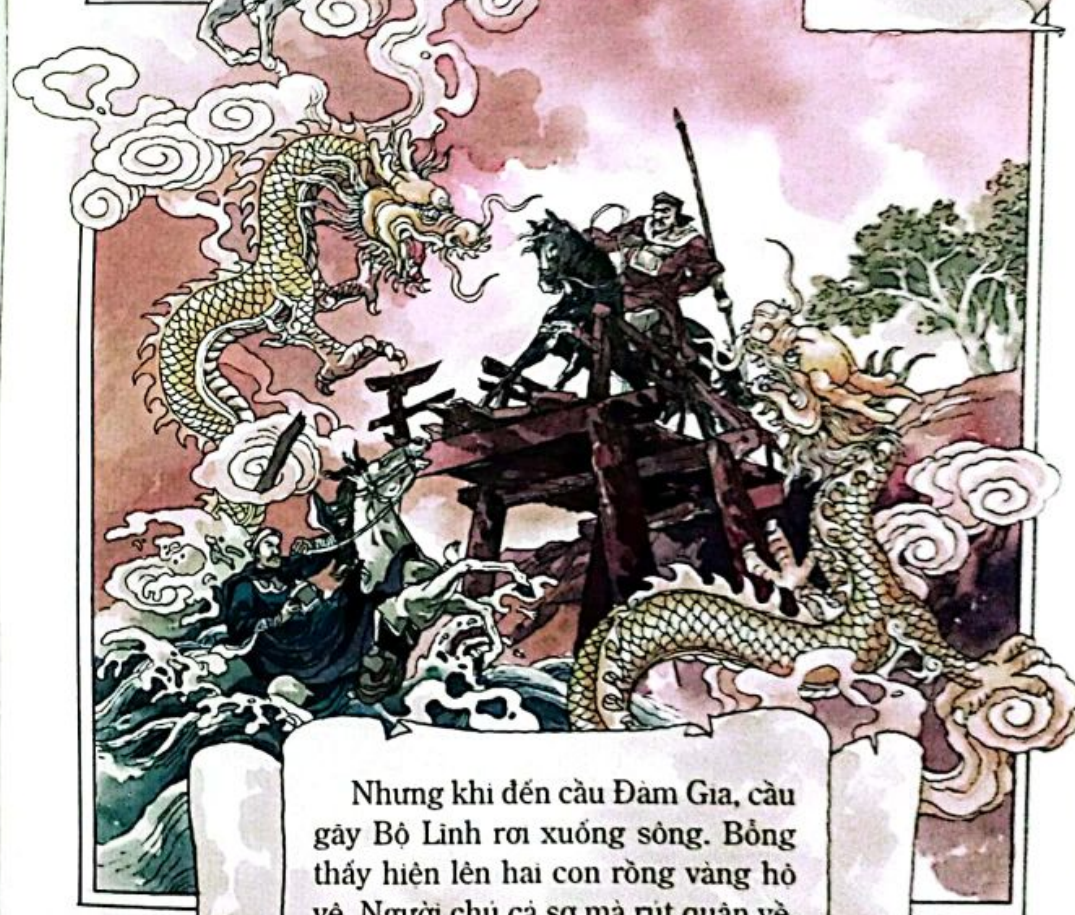
Nói rồi,
ông tung
quân ra
đuổi.



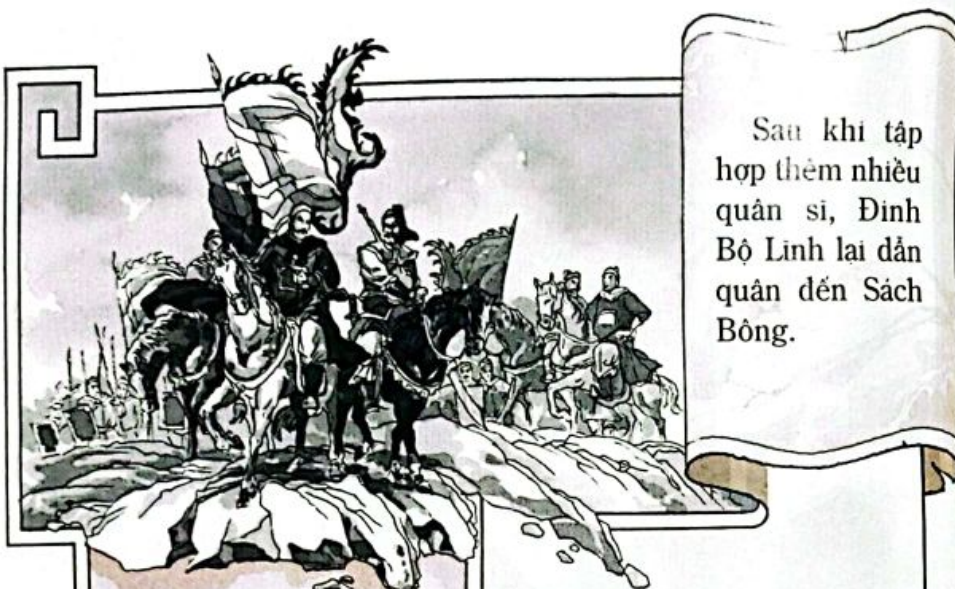
Thấy vậy,
Bộ Linh
than: "Trời
ôi! Ta đâu
muốn
chuyện cốt
nhục tương
tàn." Rồi,
bèn thu
quân chạy.



Đinh Dư
tức tốc cho
quân đuổi
theo quyết
trị tới thẳng
châu "bát
hiếu".

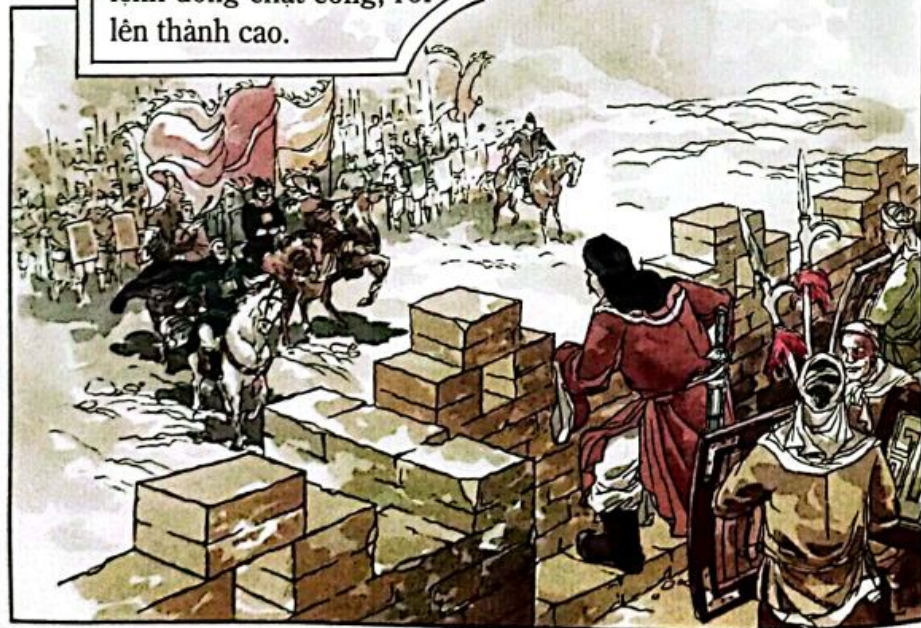


Nhưng khi đến cầu Đàm Gia, cầu
gãy Bộ Linh rơi xuống sông. Bỗng
thấy hiện lên hai con rồng vàng hô
vệ. Người chủ cả sợ mà rút quân về.



Sau khi tập
hợp thêm nhiều
quân sĩ, Đinh
Bộ Lĩnh lại dẫn
quân đến Sách
Bông.

Bộ Lĩnh cho người
mời Đinh Dục ra nói
chuyện. Thấy quân Hoa
Lư đông nghịt, Đinh Dục
lệnh đóng chặt cổng, rồi
lên thành cao.

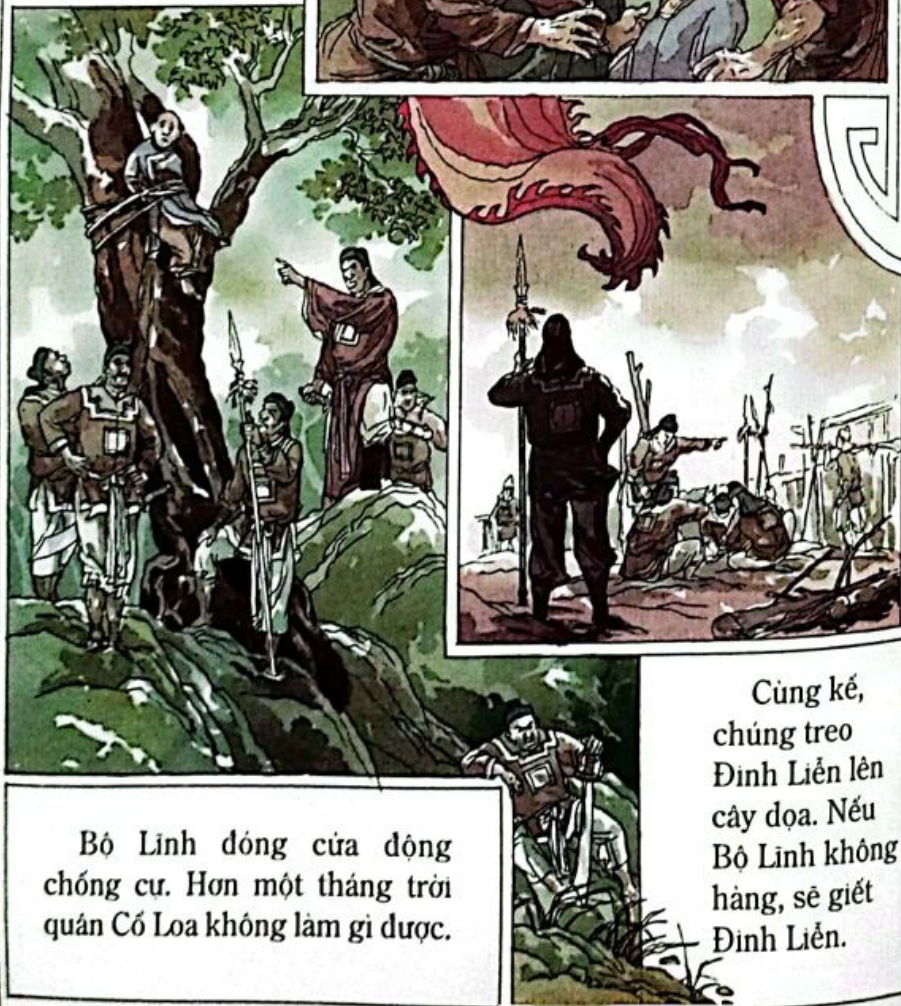


Thấy chú, Bộ Lĩnh gọi to:
“Chú ơi! Cháu không chống
lại chú. Nay đất nước loạn lạc,
cháu muốn hội quân với chú
để cùng lo việc lớn.”



Đinh Dục cảm động, mới
tinh ruột thịt sống đây trong
ông. Đinh Dục đón Bộ Lĩnh
và giao Sách Bông cho cháu.

Thấy thế lực Bô Linh ngày một mạnh, triều đình Cổ Loa muốn dẹp. Được tin Bô Linh cho con là Đinh Liễn đến Cổ Loa xin hòa hoãn. Triều đình bắt cậu bé, rồi cất quân đi đánh.

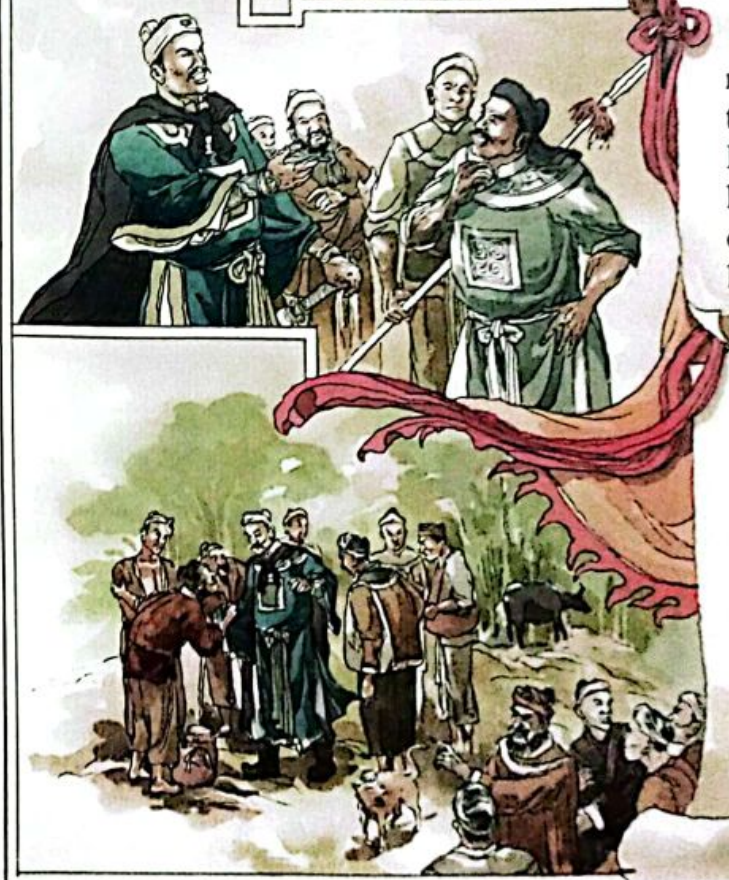


Bô Linh đóng cửa động chống cự. Hơn một tháng trời quân Cổ Loa không làm gì được.

Cùng kế, chúng treo Đinh Liễn lên cây dọ. Nếu Bô Linh không hàng, sẽ giết Đinh Liễn.

Thấy vậy, Bô Linh quát: "Lẽ nào vì việc riêng mà bỏ việc lớn!" Rồi, ông sai mười tay nỏ nhăm Đinh Liễn chực bắn.

Quân Cổ Loa sợ không dám giết Đinh Liễn mà rút quân về.



Bô Linh cười nói với chư tướng: "A, ra Bô Linh nay không sợ mất con mà lù kia lại sợ mất đầu!"

Danh lui được quân Cổ Loa, uy danh của Bô Linh càng lừng lẫy. Nhân dân theo Bô Linh ngày một đông.



Ngày ấy, Bồ Hải Khẩu là một vùng rộng lớn do Trần Lâm chiếm giữ. Trần Lâm đã già yếu, lại không có con.

Bộ Linh tìm đến gặp Trần Lâm.



Trần Lâm hỏi: “Đình tướng quân đình đến mượn người mượn đất của ta?”

Bộ Linh đáp: “Thưa sứ quân, đất đai, quân dân là của chung thiên hạ, vì vậy tôi đến đây mong ông sai bảo để lo việc chung.”

Trần Lâm đặc ý: “Tiếng đồn về con trai thứ sứ Hoan Châu quá không ngoa.”

Trần Lâm nhận Bộ Linh làm con nuôi.



Trong khi đó, triều đình Cổ Loa suy sụp phải xin lệnh Nam Hán. Thực quyền của nhà Ngô lúc này chỉ là một dải đất hẹp.

Khắp nơi nổi dậy cát cứ xưng hùng. Ngô vương đi đánh dẹp thì bị trúng tên chết.



Mười hai sứ quân nổi loạn khắp đất nước.

Mỗi sứ quân chiếm cứ một vùng tranh chấp lẫn nhau, khiến dân chúng trăm bề khổ.





Từ lâu, Nam Hán vẫn muốn bước nước Việt ta với Bắc quốc. Nay có tin tốt từ Cổ Loa bay sang, Nam Hán sai sứ sang phong Đinh Liễn làm Giao Châu tiết độ sứ.



Biết chuyện, Bô Linh đem quân đến Cổ Loa hỏi Đinh Liễn:

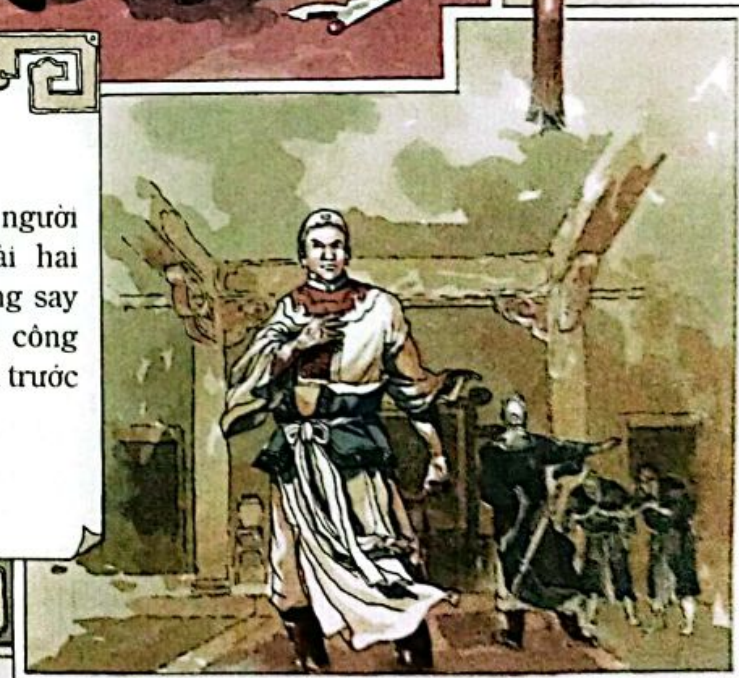
- Ta nghe nói, sứ Nam Hán sang, hẳn có tin tức mới phải không con?



Cảm ơn chiếu sắc phong, Bô Linh nói với Đinh Liễn:

- Có phải đất chung dẫu mà chung có quyền phong cấp. Già mà cướp được nước ta chắc chung cũng chẳng tha dẫu!

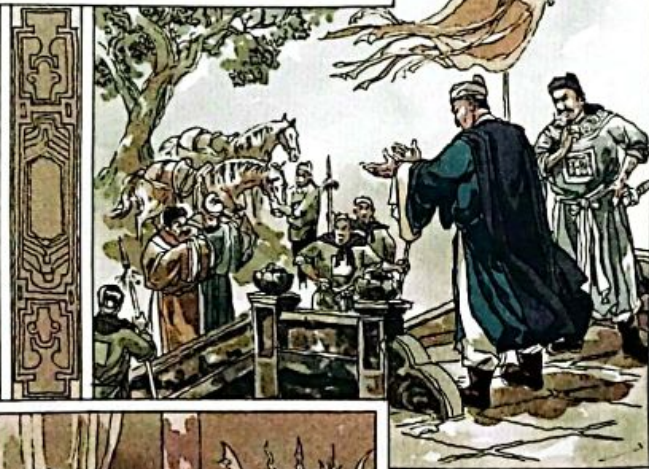
Đinh Liễn, người con trai ngoài hai mươi tuổi, đang say sưa với chiến công đầu, bừng tỉnh trước lời cha.





Bộ Linh dẫn dò con và giao công việc ở Cổ Loa cho Đinh Liên, Nguyễn Bặc rồi cùng Lê Hoàn rút về Bồ Hải Khẩu.

Binh được Cổ Loa, thế lực của Bộ Linh ngày càng mạnh. Các sứ quân ở Giao Thủy, Đằng Châu lần lượt đến xin hàng.



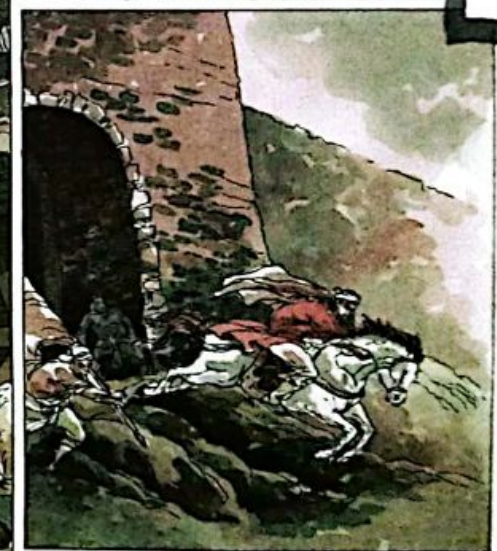
Trong lúc đó ở Phong Châu, Đỗ Động vẫn còn chưa yên. Bộ Linh lại chia quân đi dẹp.

Thủ lĩnh ở Phong Châu đóng cửa thành chống cự. Đinh Bộ Linh hạ lệnh vây thành.

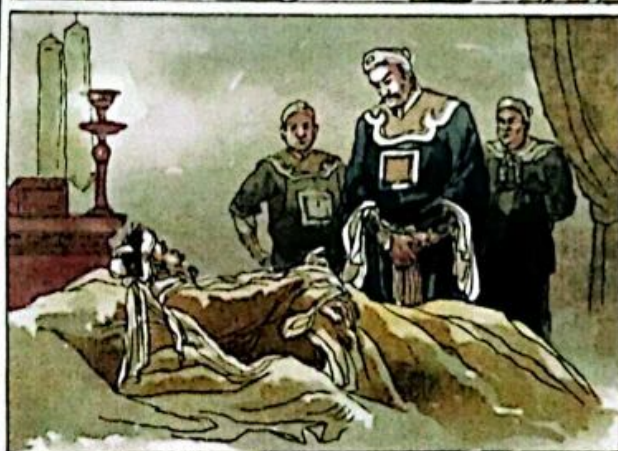
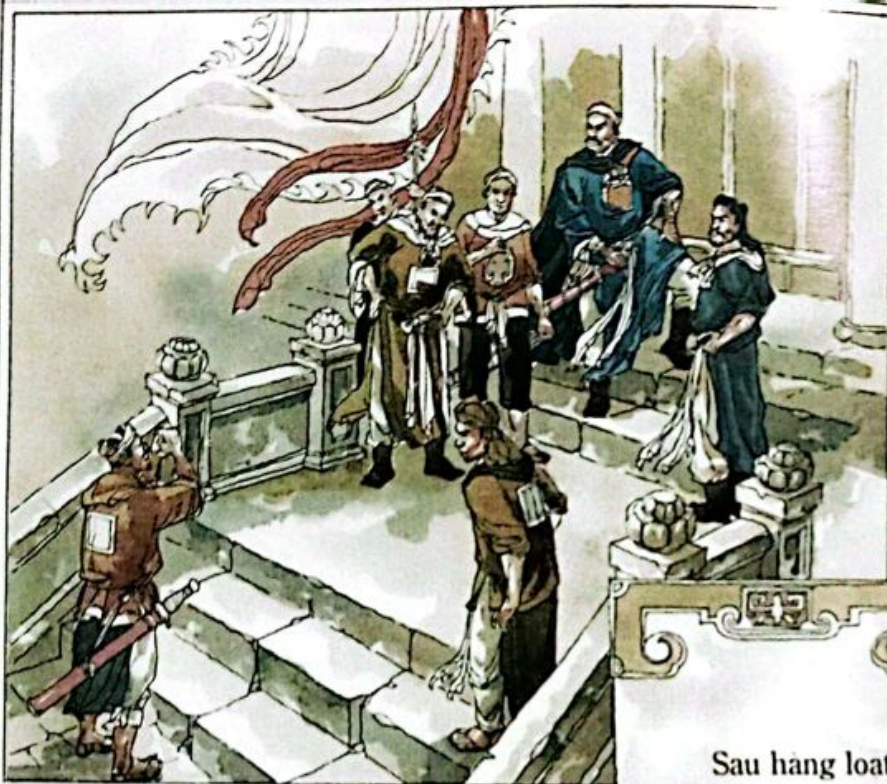


Ba ngày liền, Phong Châu không chịu hàng, Bộ Linh cho chuẩn bị rơm ra.

Nhưng quân sĩ được lệnh không nổi lửa, chỉ phá cổng thành bắt tướng giặc, không chém giết bừa bãi.



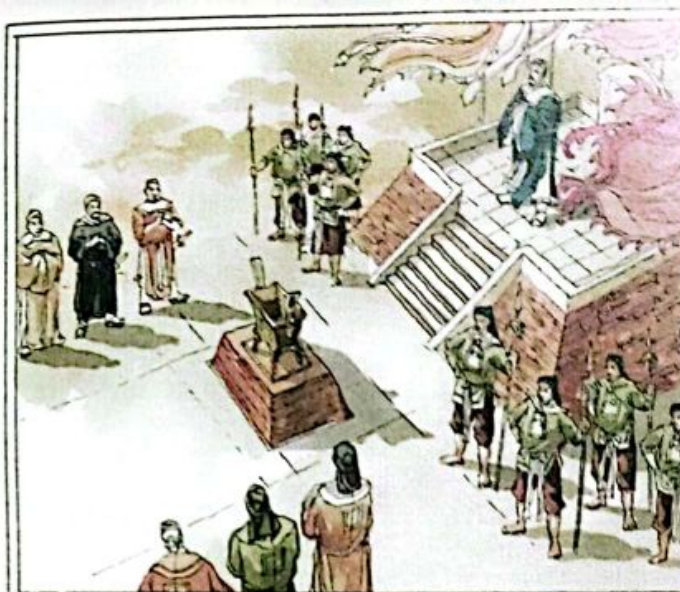
Tướng giặc không chống cự nổi đành bỏ thành, theo cống sau chạy tháo thân.



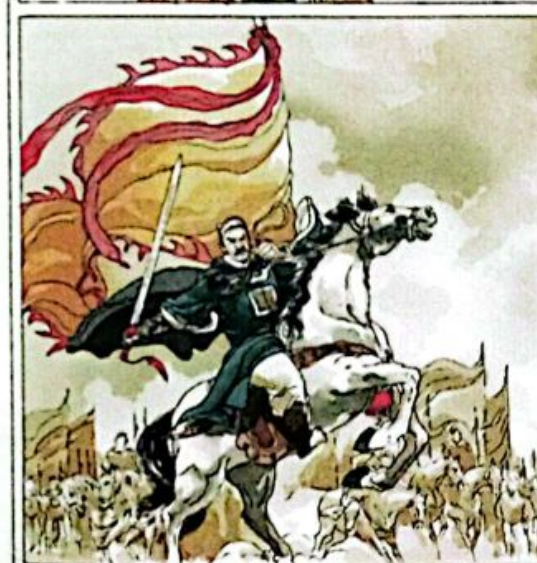
Lúc đó, Trần Lâm tuổi già đã sắp quy tiên. Trên giường bệnh, Trần Lâm gọi Bộ Linh vào và nói:

- ... Tướng quân xứng đáng là người đảm đương việc lớn của thiên hạ...

Sau hàng loạt chiến công, binh lực Bộ Linh mạnh như vũ bão, thế như chẻ tre, đánh đâu được đấy, ai ai cũng sợ phục.



Sau khi Trần Lâm qua đời, tướng lĩnh hội họp tôn vinh Bộ Linh lên làm Vạn Thắng Vương và bàn dời đại bản doanh về Hoa Lư.



Từ Hoa Lư, đại quân của Bộ Linh mang cờ Vạn Thắng Vương đi đánh dẹp sứ quân cuối cùng là Đỗ Cảnh Thạc.

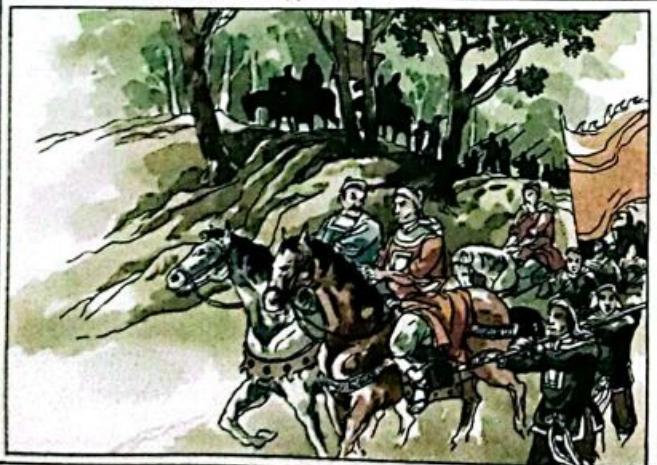
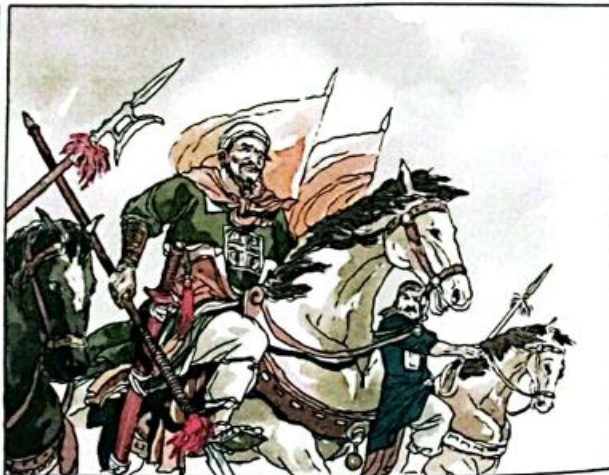


Vốn là kẻ nhiều mưu mẹo, đã từ lâu chiếm một vùng rộng lớn, ngày đêm Cảnh Thạc lo mưu đồ vương bá.

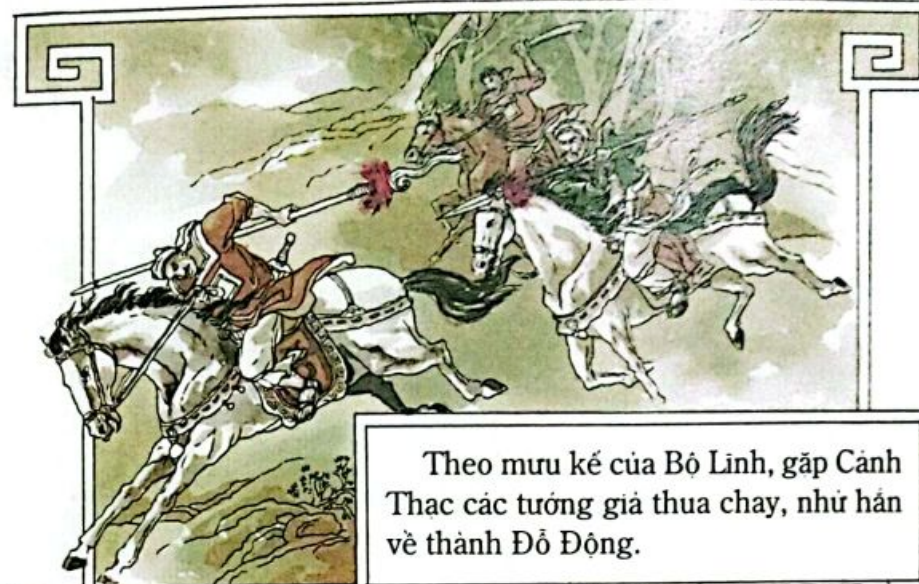


Đại quân
Hoa Lư do
Đinh Bộ Lĩnh
chi huy tấn
công thành Đỗ
Động. Thành
bị hạ, Cảnh
Thạc ăn náu
bên ngoài nên
thoát chết.

Mất thành,
Cảnh Thạc thu
thập tàn binh,
quyết tâm kéo
về chiếm lại,
thề sống chết
với Bộ Lĩnh.



Bộ Lĩnh
bèn cho Đinh
Diễn, Nguyễn
Bặc, Lê Hoàn
chia quân đến
khiêu chiến
và đón đường
Cảnh Thạc.



Theo mưu kế của Bộ Lĩnh, gặp Cảnh
Thạc các tướng già thua chạy, như hản
về thành Đỗ Động.

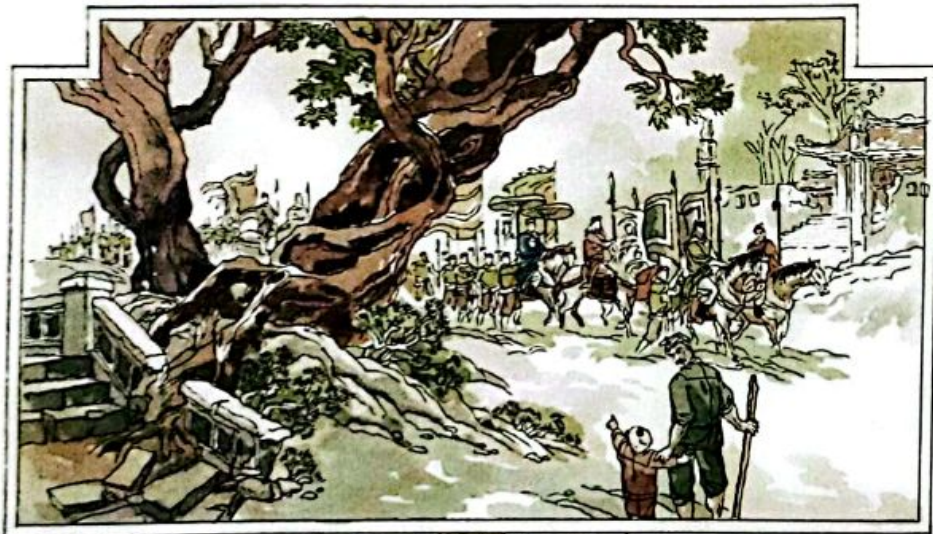
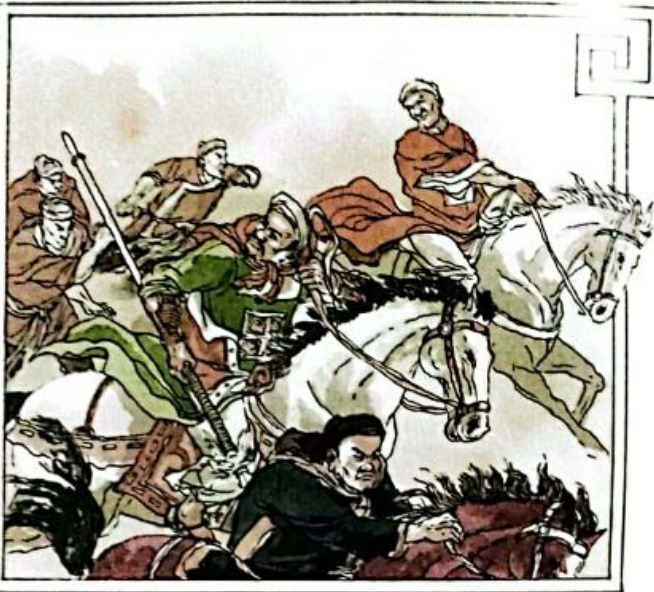


Quả nhiên Cảnh
Thạc mắc mưu. Kéo
quân đến cổng
thành, đột nhiên
một tiếng công vang
lên, tên bắn ra như
mưa, ngọn cờ Vạn
Thắng Vương bay
phấp phới. Cảnh
Thạc càng điên tiết.

Hản thúc quân, hò
reo bắt sống Bộ Lĩnh.
Bỗng có tiếng quân hò
từ phía. Quân Lê Hoàn,
Nguyễn Bặc, Đinh Diễn
dánh vỡ mặt sau ập tới.



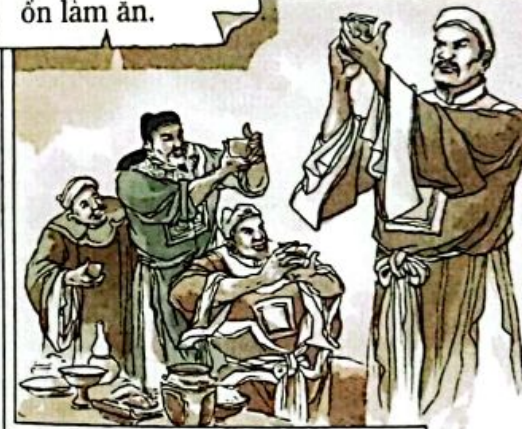
Bô Linh
lau tung quân
trong thành
danh ra. Bị
kep vào giữa,
Cánh Thác
lều chết trà
tròn vào đám
loan quân,
cùng vài
người thân
trốn chạy.



Toàn thắng, Bô Linh
dẫn quân về Hoa Lư.

Đánh dẹp
Cánh Thác,
Đinh Bô Linh
chấm dứt thời
kì loạn mười
hai sứ quân.

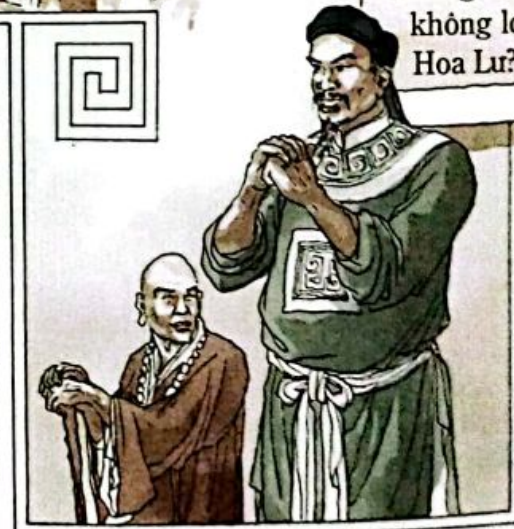
Đất nước trở
lại thống nhất
thanh bình.
Nhân dân yên
ổn làm ăn.

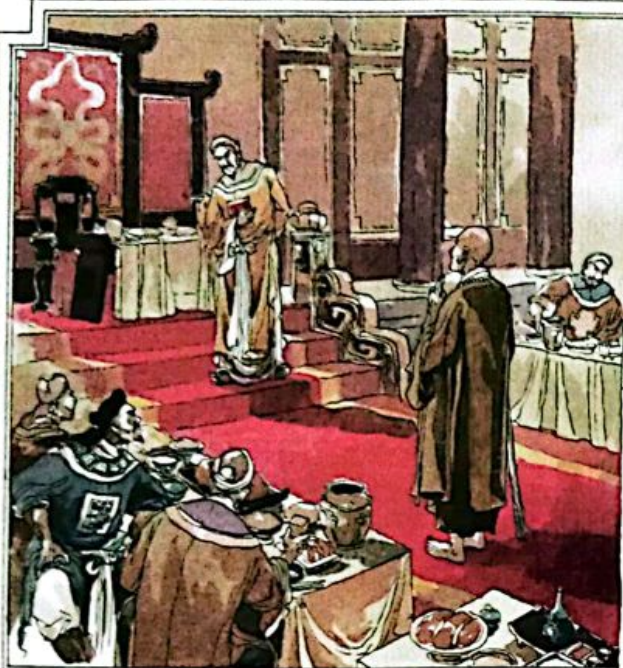


Nước đã yên,
trong một tiệc rượu
có đông đủ các
tướng và mưu sĩ, Bô
Linh hỏi:

- Chọn đất định
đô là việc hệ trọng.
Ta vẫn nhớ chốn
quê là Đầm Gia,
nhưng Đầm Gia
không lợi thế, còn
Hoa Lư?

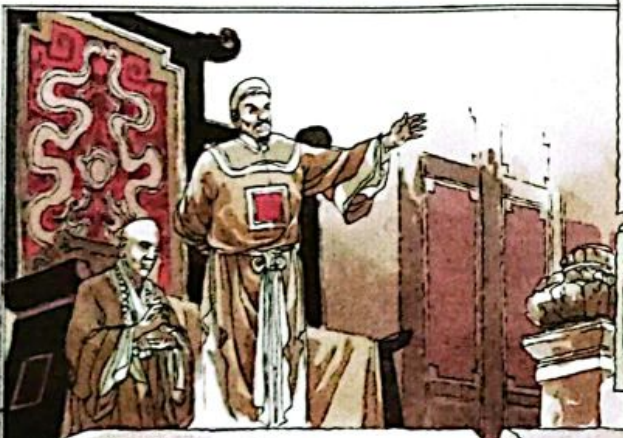
Tướng Lê Hoàn
lên tiếng bàn nên
đóng đô ở Hoa Lư.
Hoa Lư tuy hẹp
nhưng hiểm trở. Từ
Hoa Lư vươn tay ra
bắc cũng gần. Sau
lưng dựa vào Hoan
Ái vững chắc. Giặc
phương bắc tràn
sang, ta có đủ thì
giờ đối phó.





Bàn đến việc chọn tên nước, Đinh Bộ Lĩnh hỏi nhà sư Ngô Chân Lưu, ông đáp:

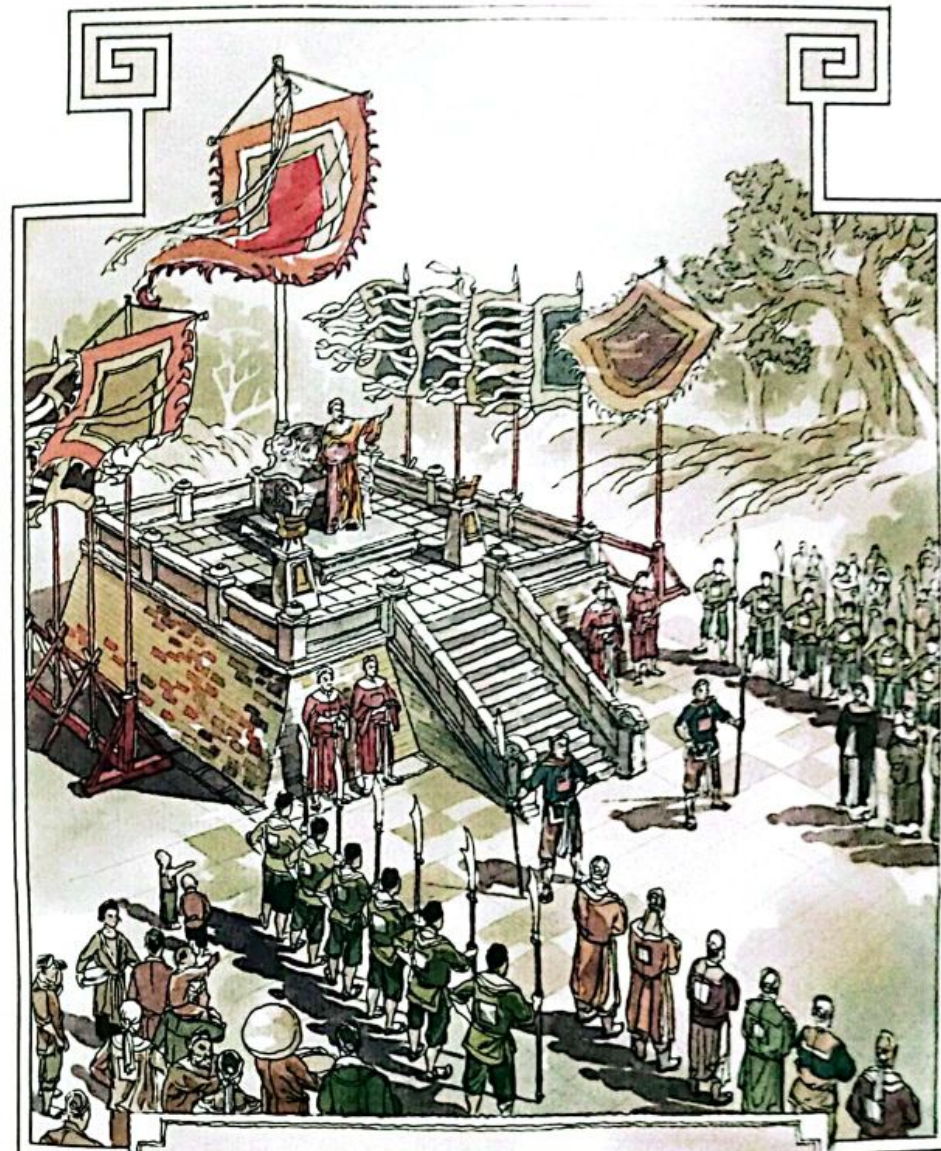
- Tàu hoàng đế, kẻ bàn tăng này thiết nghĩ, đất ta rộng, dân ta đông. Tuy bị xâm lăng nhiều lần, nhưng dân ta vẫn nổi lên đánh lại. Nay một dải non sông, hiên ngang còn đó, ta nên lấy tên nước là Đại Việt.



Bô Lĩnh cười vang:

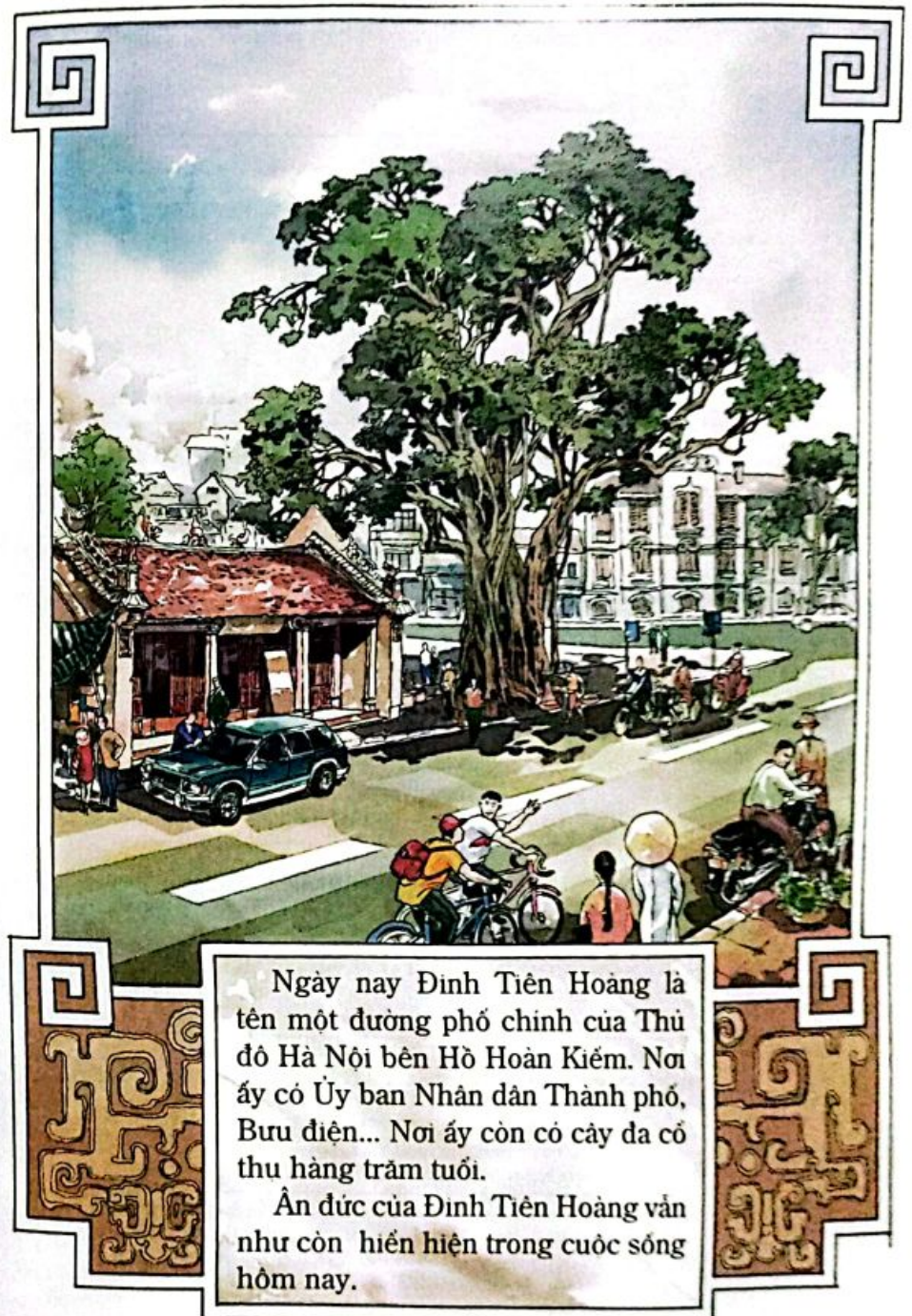
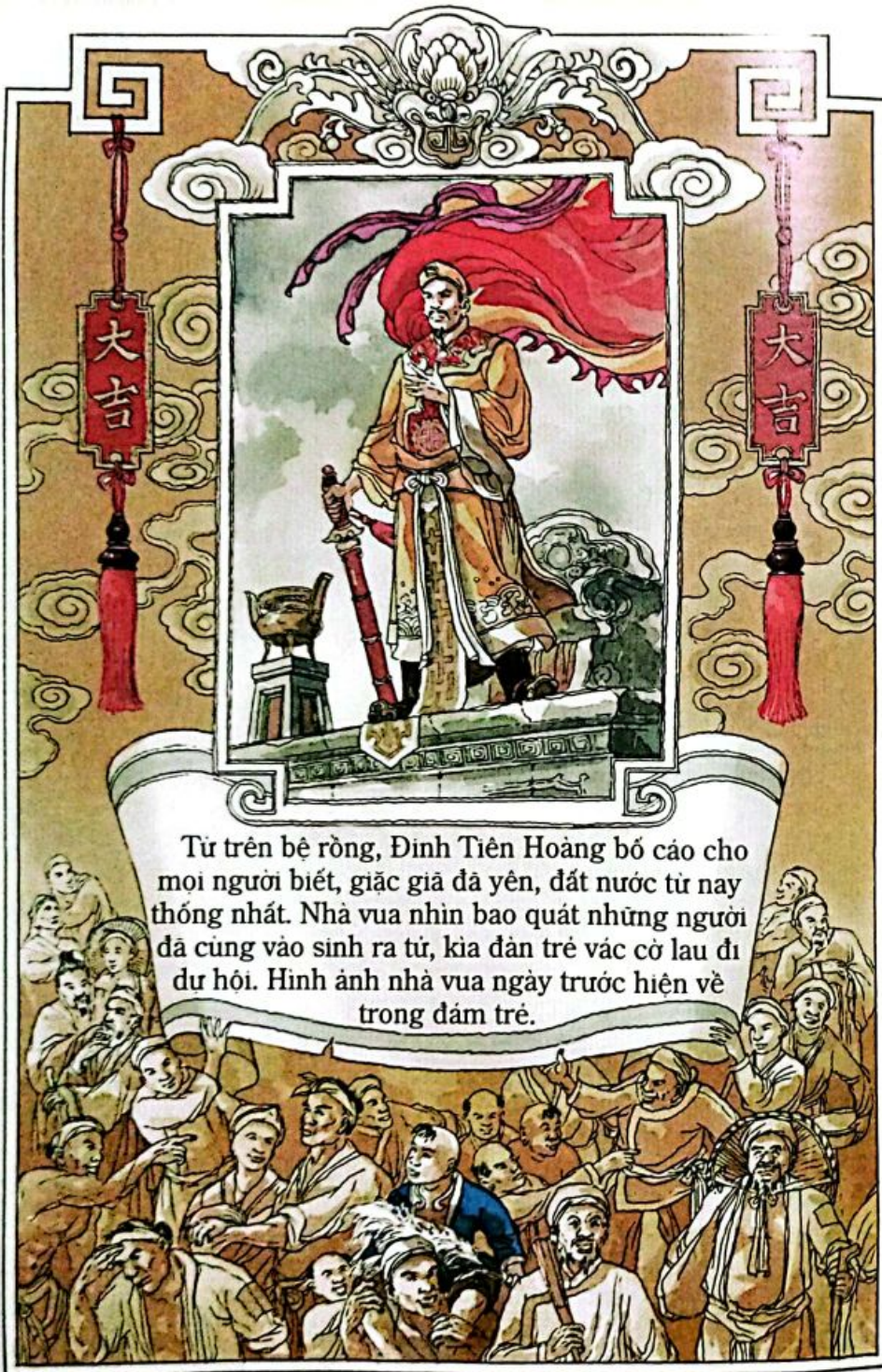
- Nhà sư nói hợp ý ta! - Như chợt nghĩ ra, nhà vua tiếp. - Đại Việt đã là hay nhưng ta phải nói sao cho dân Nam ta hiểu nước mình to lớn. Phải đặt tên nước là Đại Cồ Việt, Nước Đại Cồ Việt!

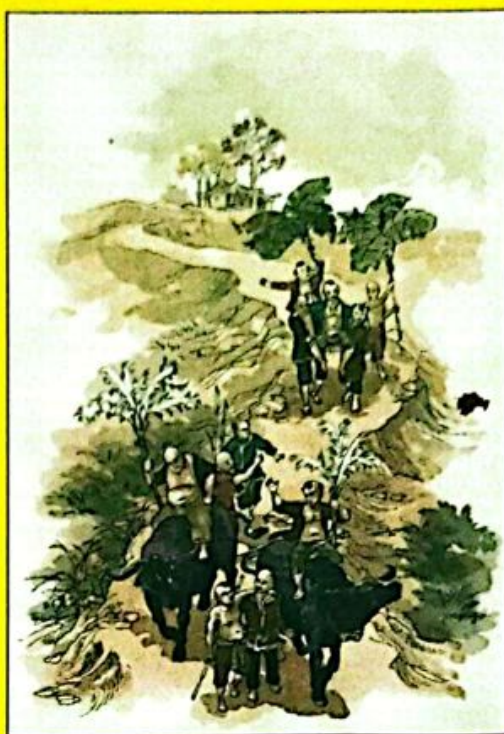
Tiếng cười sáng khoái và đầy nhệ khí vang lên hưởng ứng.



Năm 968 Đinh Bộ Lĩnh lên ngôi, đặt quốc hiệu là Đại Cồ Việt, định đô ở Hoa Lư, tôn hiệu là Đại Thắng Minh hoàng đế - Đinh Tiên Hoàng.







Đinh Bộ Lĩnh sinh ra ở Hoa Lư, từ nhỏ đã nghịch ngợm và lanh lẹ hơn người. Lớn lên trong thời nước nhà loạn lạc, Bộ Lĩnh tụ họp bạn bè, dấy quân dẹp loạn mười hai sứ quân. Đất nước trở lại thanh bình, Đinh Bộ Lĩnh lên ngôi hoàng đế. Ông đã tiếp bước Ngô Quyền, giữ vững nền độc lập cho nước nhà.

MỜI CÁC EM TÌM ĐỌC:

An Dương Vương
Hai Bà Trưng
Bà Triệu
Lý Nam Đế
Triệu Việt Vương

Ngô Quyền
Đinh Bộ Lĩnh
Lê Đại Hành
Lý Công Uẩn
Lý Thường Kiệt

Tô Hiến Thành
Trần Hưng Đạo
Yết Kiêu - Dã Tượng
...

ISBN 978-604-2-03483-8



8 935036 688156



www.nxbkimdong.com.vn
www.facebook.com/nxbkimdong



6171406320007

Giá: 15.000đ